

Kleurenpracht in tropische tuin

Elk hoofdstuk begint met een oude tekening van een bloem of plant.

„Tuinieren is heel ontspannend”, weet Jeannette van Ditzhuijzen. Van haar hand verscheen onlangs een geheel herziene en uitgebreide uitgave van 'Tuinieren in de Tropen', een bundeling van columns over tuinieren op Aruba, Bonaire of Curaçao. Marjan Brouwers sprak met de auteur over blauwe bloemen, orchideeën en kruiden in de tuin.

DOOR MARJAN BROUWERS

Waarom kwam je na zo lange tijd met een heruitgave? „De eerste uitgave van 'Tuinieren in de Tropen' dateert alweer van 1996. Het was al vrij snel uitverkocht. Omdat de toenmalige uitgever, ICS in Leersum, inmiddels was overleden, bleef het daarbij. Intussen kreeg ik wel heel vaak de vraag of het boek nog te koop was.”

En toen besloot je een nieuwe versie te maken? „Ja, ik zit nu bij LM Publishers in Volendam, het voormalige KIT Publishers, en die zag er wel iets in. Zo'n uitgave over Tuinieren op de Benedenwindse Eilanden past goed in het fonds en we konden het ook een wat frissere uitstraling geven.”

Hoe zat het ook alweer met die eerste versie?

„Toen ik in de jaren 90 op Curaçao woonde, schreef ik elke twee weken een column over mijn tuinier-ervaringen voor de Napa, de weekeindbijlage van de Amigoe. Die columns zijn

destijds een op een gebundeld en door ICS op de markt gebracht.”

En nu? „Toen we eenmaal hadden besloten tot een heruitgave, ben ik heel kritisch door de eerste uitgave heen gegaan en heb ik hier en daar stukken aangepast. Zo heb ik de praktische tips die eerst als het ware in de tekst verstoppt waren, eruit gehaald en bij elk hoofdstuk apart toegevoegd. Soms heb ik ook nieuwe tips gegeven, want mijn eigen tuinier-ervaring heeft al die jaren natuurlijk niet stilgestaan. Al met al telt het boekje 34 tips. Het is daardoor een veel praktischer boek geworden, ook al blijven het in essentie gebundelde columns, die mijn eigen ervaring met tuinieren in de tropen weergeven. Door de index achterin kun je gemakkelijk informatie opzoeken over bepaalde planten, of over zaaien en stekken.”

Heb je een favoriete column? „Ja, de twee columns die ik

De eerste uitgave van Tuinieren in de Tropen is niet meer te koop.

schreef toen ik onze tuin moest 'vertuinen', omdat we naar een ander huis gingen. Als ik dat nu nalees, ben ik verbaasd dat het eigenlijk zo goed ging. Maar het heeft me ook wel de nodige voorbereiding gekost.”

Kan het eigenlijk wel, tuinieren op de droge Benedenwindse Eilanden?

„Oh, zeker, al kost het wel tijd en inspanning. Vooral wanneer je de planten met bakken vol water door de droge tijd moet slepen. Gelukkig bestaan er goede dripsystemen, die je daarbij helpen. En als bepaalde 'moelijke' planten het dan goed doen, is dat heel bevredigend. Ik was dit jaar nog bij iemand op Curaçao op bezoek die echt een fantastische tuin rond zijn

tuin heeft gecreëerd. Met heel veel bloemen. Daar zag ik ook weer hoe belangrijk het is om hier en daar bomen te planten voor de schaduw. Het kan dus echt, tuinieren in onze droge tropen.”

Wat is jouw favoriet?

„Iedereen die me kent, weet dat blauw mijn favoriete kleur is. Dus toen ik tijdens een vakantie midden in Santo Domingo een lichtblauw bloeiende klimplant zag, wilde ik die meteen hebben. Helaas zag ik nergens zaden aan de plant, dus ik kon er niets mee. Tot ik de plant enkele maanden later in een Curaçaose tuin zag. Ik heb brutaalweg om stekken gevraagd en ook gekregen. Daarvan heeft er eenje wortel geschoten en die plant

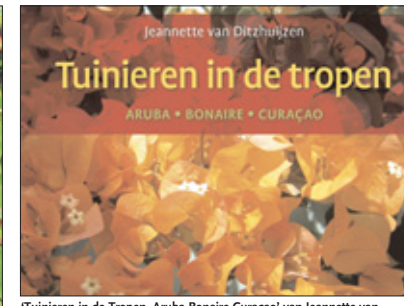
De orchideënbloem (Bauhinia) geeft schitterende bloemen en is zelfs te zaaien.

deed het uitstekend. Het bleek een *Thunbergia grandiflora* te zijn, die ook wel Bengaalse trompet wordt genoemd. Door schade en schande kwam ik erachter dat deze woeste klimmer niet van een windrijge plek houdt. De bloem is zuiver blauw en de plant bloeit echt heel uitbundig. Maar ook als je niet van stekken of zaaien houdt zijn er heel veel alledaagse bloemen die de moeite waard zijn, al is het maar omdat ze zo betrouwbaar bloeien. De gewone Magdaleentjes of de kélkel bijvoorbeeld. Die zorgen altijd wel voor kleur in je tuin, ook of zelfs in de droge tijd en ze zijn prachtig om te zien. En vergeet de trinitaria (*Bougainvillea*) en de Franse Bloem (*Nerium ole-*

ander) niet; allebei heel dankbaar in ons droge klimaat.”

Zijn er nog meer verschillen tussen de eerste en deze tweede uitgave?

„Ja, ik heb niet alleen de oorspronkelijke columns, indien nodig aangepast en bijgewerkt, ik heb ook zeven columns toegevoegd, onder meer over het kweken van kruiden. Want dat kan heel goed op de eilanden en het is heerlijk om tijdens het koken je eigen koriander (*silantro*) uit de tuin te halen. Ook heb ik een column toegevoegd met informatie over de aanleg van een tuin; welke planten en struiken het makkelijk doen met niet al te veel water en welke struiken een mooie haag vormen. Heel handig voor wie bij een nieuw

'Tuinieren in de Tropen, Aruba Bonaire Curaçao' van Jeannette van Ditzhuijzen is rijk geïllustreerd (95 illustraties) en ligt vanaf deze week in de boekhandels voor 47,95 gulden; ISBN 978-94-6022-487-4.

tuin met een (bijna) leeg erf wordt geconfronteerd. Verder zit er een hoofdstuk bij over het creëren van schaduw met bomen of een pergola met klimplanten. Hoewel ik zelf weinig ervaring heb met orchideeën, staat er toch een column over deze planten in. Want orchideeën zijn natuurlijk echt tropische planten die goed te kweken zijn op Aruba, Bonaire of Curaçao.”

En er staan meer foto's in? „Dat klopt. In de oorspronkelijke uitgave stonden per hoofdstuk hooguit twee foto's, dat zijn er nu meer geworden, minstens vier per hoofdstuk en soms nog meer. Verder begint elk hoofdstuk met een, vaak negentiende-eeuwse, tekening

van een plant die in dat hoofdstuk wordt besproken. Het is daardoor - vind ik zelf - een heel fleurig boek geworden.”

Wat maakt tuinieren zo leuk? „Je creëert iets. Je stemt kleuren op elkaar af, past de hoogte van struiken aan in de hoop op een mooi effect. Het betekent wel dat je altijd bezig blijft. Want het is best moeilijk om van tevoren te voorspellen hoe iets uitpakt. Over die fouten die ik zelf heb gemaakt, schrijf ik ook. Daar kan een ander weer van leren. Maar over het algemeen is tuinieren heel bevredigend, en vooral ook ontspannend werk. Je denkt even helemaal nergens aan. Een perfecte bezigheid dus om los te komen van de alledaagse sores.”

De kélkel hel of *Tecoma stans* is een ideale struik. Als hij eenmaal staat, hoeft hij hem eigenlijk nooit water te geven.

FOTO FORESTKIMSTARR

Deze prachtige klimplant kun je zelf stekken, maar denk erom dat je hem een plekje uit de wind geeft.

FOTO FRANS DE GRAAFF

Magdaleentjes zaaien zich vanzelf uit.

FOTO FRANS DE GRAAFF

De *Quisqualis indica* is een wat onbekendere klimmer die het goed doet op Curaçao.

FOTO FORESTKIMSTARR